

Hejsek 2

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXV říjen 2019

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Výprava na Vraní skálu se letos nesla v duchu Pata a Mata, kteří potřebovali s ledašším pomoci. Společně s Malým Vpředem se nám podařilo opravit obraz, uklidit všechn nepořádek, spravit střechu, zaparkovat auto do garáže a vypěstovat spoustu ovoce do kompotu, na kterém jsme si na závěr pochutnali.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Jáchymovi a Zelimu.

Haf! Haf! Haf!

V říjnu nás čeká výprava na 50 km, na 30 km a s Malým Vpředem pro druháky a třetáky, takže si každý může vybrat, na co stačí. Na podzimky pojedeme do Police nad Metují ke skautkám.

Haf! Haf! Haf!

Naplánovali jsme výpravy až do konce školního roku, tak si je všichni zakroužkujeme do rodinných kalendářů!

Haf! Haf! Haf!

Kdo ještě nedonesl oddílové příspěvky, 300 Kč na pololetí nebo 600 Kč na celý rok, necht' se zastydí a rychle to napraví.

Haf! Haf! Haf!

Nevíš, kde skončilo info, co se rozdávalo na schůzce? Nebo si nemůžeš zrovna vzpomenout, co všechno patří do VV2? Můžeš se kouknout na rodičovskou stránku, kde najdeš všechny možné užitečné informace, včetně rychlých kontaktů na vedoucí: *vpr.red/rodice*

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

- 4. 10. Čaj o páté (16.00—19.00)
- 5. 10. Výprava na 30 km, 50 km
a s Malým Vpředem
- 8. 10. Oddílová schůzka (16.30—19.00)
- 15. 10. Družinová schůzka (17.00—19.00)
- 16. 10. Družinová schůzka (17.00—19.00)
- 22. 10. Oddílová schůzka (16.30—19.00)
- 26. — 30. 10. Podzimní výprava do Police

A dále?

- 8. 11. Čaj
- 9. 11. Listopadová výprava
- 6. 12. Čaj
- 13. — 15. 12. Vánoční výprava
- 10. 1. Čaj
- 11. — 12. 1. Zimní výprava
- 7. 3. Výroční výprava
- 9. — 13. 4. Velikonoční výprava
- 7. — 10. 5. Putování
- 22. — 24. 5. Štítek táborníka
- 12. — 14. 6. Poklad

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

O víkendu jsme se vydali na první letošní výpravu. Společně s velkými jsme navštívili dům Pata a Mata. A protože tihle dva mají všíelijaké problémy, které si způsobí často svojí nešikovností, trochu jsme jim museli pomoci. Vše ale dobře dopadlo a my si nakonec vysloužili i kompot.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

S novým rokem je třeba také zaplatit příspěvky, aby oddíl mohl hladce fungovat. Pokud jsi ještě nezaplatil, tak dones prosím co nejdřív 300 Kč na pololetí nebo 600 Kč na celý rok.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V tomto díle Pejška najdete kompletní seznam výprav. Zapište si je prosím do svých kalendářů, ať se potkáme na co nejvíce výpravách! My už se na ně totiž moc těšíme.

Co budeme dělat my menší?

3. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)
4. 10.	Čaj o páté	(16.00—18.00)
5. 10.	Výprava se staršími	
10. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)
17. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)
24. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)
31. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

- 23. 11. Výprava s rodiči
- 13. — 15. 12. Vánoční výprava
- 11. 1. Výprava do ZOO
- 7. 3. Výroční výprava
- 27. — 29. 3. Výprava na Sázavku
- 12. — 13. 4. Velikonoční výprava
- 22. — 24. 5. Štítek táborníka
- 6. 6. Poklad

Štěně

S Patem a Matem na Vraní skálu a zase zpátky

Letos nás na naší tradiční cestě na vrchol Vraní skály doprovázeli Pat a Mat. A nebyli by to oni, kdyby se jim všechny nápady hned podařilo proměnit ve skutečnost. Od vlakového nádraží jsme došli teprve na louku nad Zdicemi, dali jsme si svačinu a už měli Pat a Mat první problém. Měli krásný obraz, který si chtěli pověsit u sebe v bytě. Potíž však byla v tom, že obraz byl na jejich dveře moc velký a nemohl projít. Obraz tedy rozřezali, protáhli ho dveřmi, ale pak už ho nezvládli složit správně zpátky. Po skupinkách jsme sestavili rámy na obrazy a nakreslili tam své portréty. Pat a Mat s námi byli spokojení.

Poté jsme šli zase kus dál, ale co se nestalo?! Patovi a Matovi se nedařilo vyčistit podlahu. Tak jsme se jako brusky zapojili do zásuvky a všechny fleky jsme z podlahy odstranili. Následovali jsme cestu dál až na vrchol Vraní skály. Tam jsme se kromě tradiční společné fotografie pokochali okolní krajinou. A už tu byl čas na oběd. Pořádně jsme se najedli a posilnili, protože jsme tušili, že Pat a Mat budou za chvíli zase potřebovat naši pomoc. Nemýlili jsme se. Patovi začalo kapat do domu, ale kvůli silným závratím mu oprava střechy moc nešla. Našli jsme si tedy dvojici, v níž jeden (se zavázanýma očima, aby se kvůli hrozbě závratí nedíval dolů) lezl na střechu a pokládal nové tašky a druhý toho prvního navigoval. Za chvíli bylo hotovo a my jsme Vraní skálu opustili.

Cestou zpátky na nádraží měli naši společníci opět potíže. Museli jsme Patovi a Matovi pomoci najít cestu skrze harampádí na zahradě, aby mohli zaparkovat auto. Pak zase měli Pat a Mat hlad a rozhodli se udělat si kompot. Tak jsme vyráběli kompoty. Když jsme jich vyrobili dost, tvářili se Pat a Mat, že už se dnes nebudou do ničeho pouštět. Jako odměnu za naši dobře odvedenou práci dali každé skupince kompot a už se s námi rozloučili. My jsme snědli kompoty a pak jsme se rozhodli zkusit novou cestu na nádraží. Byla trošku delší a čas nám docházel, takže jsme museli trochu přidat. Na vlakové nádraží jsme dorazili včas, ale řekli jsme si, že stará známá cesta na nádraží je pro příště přeci jen pěknější a jistější. Cesta vlakem utekla rychle a pak už přišel čas se rozloučit.

Jsme i doktoři?

Při minulé schůzce jsme se zmenšili a dostali do Májina těla, abychom jí pomohli s jejími zdravotními problémy. Ale ještě než jsme se vypravili do laboratoře, zkoušeli jsme ji vyléčit věcmi, které jsme se naučili v loňském roce. Zvládneš pospojovat zranění k léku? Pokud ukážeš správnou odpověď Týně, bod do bodování tě nemine.

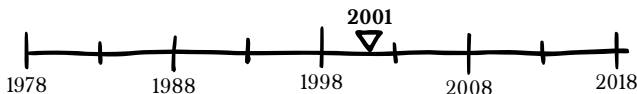

Pejsek

Noční přechod Brd — 2001

retro kronika

Slejížáme se v jednu odpoledne na Smícháči a odjíždíme kamsi do kraje za Řevnice. Tam se k nám přidá Bobr a je nás osm. V lese mi krvácí srdce při pohledu na mraky hřibů. Cestu nějak odhadneme a dorazíme na malou loučku, kde se rozhodneme dát chvíli pauzu. Brouk kolegiálně počká až holky zmizí v podrostu a flákne s Bobrem o zem. Neboť je to noční přechod Brd, tak už je tu tma a my jdeme ve tmě, bahně a listí stále dál. Po malé pauze a svačince v altánku uprostřed lesů se zdá cesta nekonečná. Konečně nalezneme autobusovou zastávku, ale autobus tu jezdí jednou denně v osm večer, a to ještě ve dnech všedních. Pokračujeme dál až na vlakovou zastávku Všenory. První vlak nám jede asi za tři hodiny, tak dojdeme do další zastávky s čekárnou, kde se trochu prospíme a vlakem dojedeme do Prahy.

ČAJ O PÁTĚ

první v tomto školním roce

**OD 16 DO 19 HODIN
V KLUBOVNĚ**

*MALÝ VPŘED
KONČÍ V ŠEST

*přines něco dobrého k snědku
a pokud chceš, prázdný sešítek,
ze kterého si vyrobíš cancák*

4. 10.

Johy se ptá...?

Jaká byla tvoje oblíbená etapa?

Johánek: Nejvíc asi ta se zavázanýma očima.

Kuban: Asi ta navigovací.

Aiša: To, jak jsme vyráběli kompoty.

Tonda: Jak jsme hledali ty papírky.

Aža: Ta poslední, sbírali jsme ty kartičky.

Jenda: Nejvíc se mi líbila ta Jendova etapa.

A Majdina hra na kazoo.

Ondra: Schovka.

Anička: To vysávání s těma papírkama, jak jsme je sbírali.

Jana: Zakrývání děr ve střeše.

Jaký jsi si vybral/a kompot?

Jana: Jahodovej.

Bruno: Měli jsme meruňkovej.

Johánek: Ananasovej, ale Tonda si ho vybral.

Já bych si radši dal jablečnej od babičky.

Kuban: Jahodovej, myslím.

Aiša: Moje skupinka si vybrala myslím broskvovej.

Ondra: Ananasovej.

Jenda: Byl mi vybrán mandarinkovej, ale nevadilo mi to.

Jaká je tvoje oblíbená epizoda Pata a Mata?

Anička: Nevím, já se na Pata a Mata nekoukám.

Ondra: Jak se snažili nakrmit myš.

Áža: Asi jak dělali kompot.

Tonda: Žádná.

Johánek: Moc si to nepamatuju.

Aiša: Už to nesleduju, ale jako malý se mi líbilo, jak vyměňovali tapety.

Puchýře

Blíží se padesátka a s tou mají mnozí z nás spojené nohy plné puchýřů. Puchýře jsou světlé boláky na kůži plné (většinou) tkáňovým mokem. Tvoří se, když se od sebe oddělí dvě vrchní vrstvy kůže. Vzniku puchýře může předcházet spálení, opaření, omrznutí nebo opakované tření kůže. Před vznikem puchýřů se můžeme bránit především prošlápnutými botami a ponožkami, které se neshrnují. Co je ale nejlepší dělat, když je puchýř na světě?

Jako ochrana můžou posloužit náplasti. A to jak klasické, tak gelové. Gelové náplasti jsou speciálně na odřeniny a puchýře, které působí jako druhá kůže a na puchýři nevzniká klasický strup.

Další možnost je puchýř propíchnout. Při tom je důležité myslet na to, abychom měli co nejčistší jehlu a abychom do rány nezanesli infekci.

Hádanky

Správné odpovědi říkejte Pomerančovi. On vám za ně dá pár bodů do bodování.

Pro mladší (do páté třídy):

Co můžete chytit a nemůžete hodit?

Pro starší:

Jak byste rozdělili obyčejný dort na osm částí pomocí tří rovných řezů?

Cestopis z Ukrajiny

I letos jsme se nakonec vydali na Ukrajinu (ale jestli se nám napodruhé do Koločavy podařilo dojít, se nechte překvapit), a i tentokrát na dvě části — Vosa se Štěpánem už v pátek, projeli se přes Polsko do Lvova, odtamtud do ukrajinského hlavního města, Kyjeva, pak zpět do Lvova, a nakonec do Rachova, kde jsme se stejně jako loni sešli. O tom si ale nechte vyprávět od jednoho z nich, nebo zkuste z Vosy vymámit jeho cestovní deník.

Do doby, než se nám podařilo shledat, se zaměříme na cestování kvarteta Eli, Pom, Jenda a Samara.

To vyrazilo v neděli 25. srpna z Hlavního nádraží ve 21.15 lehátkovým vlakem do Košic. V kupé s nimi jely ještě dvě

Slovenky — o kterých si Jenda, jak se později ukázalo, myslél, že byly Ukrajinky — a protože Samara zvládla během prvních 40 minut cesty ztratit svoji krabičku na kontaktní čočky a začít panikařit, povedlo se jí během pátrání jednu z nich málem zabít povlaky na peřiny. Hledání, do kterého se zapojili i kluci (a dokonce i málem zabitá Slovenka) úspěšně zaspala Eliška, která vylezla na nejvyšší lehátko a okamžitě usnula, protože kyrgyzského času byly 2 v noci a ona se z předchozích cest vrátila až to ráno.

Okolo jedenácté jsme se začali ukládat ke spánku (potom, co jsme odmítli domácí slivovici od již značně podnapilých týpků z uličky). Cesta by probíhala vcelku poklidně, kdyby se nám uprostřed noci nezačali horlivě do kupé dobývat lidé, co si nesprávně mysleli, že tam místo nás mají spát oni, a my to nemuseli řešit se stevardkou. Potom byl klid až do pěti, kdy přišla stevardka znova, nabídla nám kafe a croissanty, tak jsme začali vstávat a v šest dorazili do Košic.

Na nádraží jsme zakoupili lístky do Mukačeva a zpět, protože letos již existovalo přímé vlakové spojení (a nemuseli jsme ani měnit vlak!), po Jendově hbitém zásahu na cestu zpátky i pro Štěpiho s Vosou. Snídani jsme si došli sníst na náměstí, poté si prošli centrum, chvíli poseděli v parku a šli zpět na nádraží, kde nás hrozně děsivě pozorovala místní babička, zatímco jsme se snažili na „ukrajinském idosu“ najít autobus z Mukačeva do Rachova. A pak už byl čas nastoupit na vlak směr Mukačevo. Cesta trvala 4 hodiny (plus se ještě posunul o hodinu dopředu

čas), hraniční kontroly byly v pohodě, a cestou jsme pozorovali z okna divné jeřáby. Bylo příšerné vedro a vlak strašně divně a nahlas pískal.

No, a zbytek vyprávění o naší cestě do Rachova a z Rachova vzhůru vás bude čekat v listopadovém Pejškovi!

Košická veverka

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz